

Riigikogu õiguskomisjoni istungi protokoll nr 84

Tallinn, Toompea

Teisipäev, 10. juuni 2025

Algus 15.00, lõpp 15.29

Juhataja: Madis Timpson (esimees)

Protokollija: Selenä Eenmaa (konsultant)

Võtsid osa:

Komisjoni liikmed: Andre Hanimägi, Anti Haugas, Jaanus Karilaid, Anastassia Kovalenko-Kõlvart, Heljo Pikhof, Valdo Randpere, Stig Rästa

Komisjoni ametnikud: Raini Laide (nõunik-sekretariaadijuhataja), Linnar Liivamägi (nõunik)

Puudusid: Priit Sibul, Vilja Toomast ja Varro Vooglaid

Kutsutud: Siseministeeriumi korrakaitse- ja süütoemenetluse osakonna juhataja Henry Timberg, Politsei- ja Piirivalveameti peadirektor Egert Belitšev, Justiits- ja Digiministeeriumi avaliku õiguse talituse juhataja Illimar Pärnamägi, andmekaitsetalituse nõunikud Kristel Niidas ja Merili Koppel ning praktikant Eva Kristine Tammene, Kaitseministeeriumi õigusloome valdkonna juht Eda Loo-Suun, Andmekaitse Inspektsiooni Euroopa koostöö ja õiguse valdkonna jurist Irina Meldjuk, Õiguskantsleri Kantslei õiguskorra kaitse osakonna juht Marju Agarmaa ja sama osakonna vanemnõunik Liina Lust-Vedder (1. päevakorrapunkt); Riigikogu avalike suhete osakonna pressinõunik Merilin Kruuse

Päevakord:

1. Peeter Tali, Ando Kivibergi, Anti Haugase, Mati Raidma algatatud politsei ja piirivalve seaduse täiendamise seaduse eelnõu (670 SE) esimese lugemise ettevalmistamine
2. Info ja muud küsimused

1. Peeter Tali, Ando Kivibergi, Anti Haugase, Mati Raidma algatatud politsei ja piirivalve seaduse täiendamise seaduse eelnõu (670 SE) esimese lugemise ettevalmistamine

Madis Timpson sõnas sissejuhatuseks, et täna on eesmärk saata eelnõu esimesele lugemisele, et edasise menetlusega saaks septembris edasi minna. Esimees andis eelnõu tutvustamiseks sõna ühele eelnõu algatajale Anti Haugasele.

Anti Haugas tutvustas lühidalt eelnõu. Ta sõnas, et eelnõu algatajad esitasid selle eelnõu seetõttu, et esineb jätkuvalt teatav sotsiaalne surve nii opositsioonierakondade kui ka ühiskonna poolt, et tagada riigisisest julgeolek. Eesmärk on, et inimesed tunneksid end turvaliselt ning süüteod saaksid aegsasti menetletud, ilma suuremate kahjude tekkimiseta. Eelnõu esitati eelmisel nädalal, kuna Riigikogu kevadistungjärg on peatselt lõppemas ning ei soovita, et numbrituvastuskaamerate õigusliku aluse küsimuse lahendamine jääks sügisel liiga pikalt venima. Kui eelnõu läbib esimese lugemise, on juba suvel võimalik eelnõuga tööd teha.

A. Haugas sõnas, et kuna eelnõu peamine sisu on juba eelnevatel õiguskomisjoni istungitel selle teema arutelude käigus käsitletud ja protokollist loetav, siis pikalt ta seda uuesti tutvustama ei hakka.

Peamised erinevused võrreldes eelmisel nädalal SIM tutvustatud eelnõuga on järgmised: §-i 13¹ lõikest 5 on välja jäetud Maksu- ja Tolliametit (MTA) puudutav säte, millega eelnevalt anti ka MTA-le numbrituvastuskaamera salvestisele juurdepääs. Sellest tulenevalt on muudetud ka sama paragrahvi punkti 6 teksti, mis käsitleb andmete töötlemisel töötamise aluseks oleva juhtumi, teate või menetluse numbri ning töötlemise põhjenduse märkimist. Lisaks on täpsemalt sõnastatud sama paragrahvi lõiget 2 ehk millistel alustel võib Politsei- ja Piirivalveamet (PPA) numbrituvastuskaameraga fotot mootorsõidukist või haagisest ning selle registreerimismärgist salvestada.

Madis Timpson andis kommenteerimiseks sõna Siseministeeriumi (SIM) esindajale.

Henry Timberg sõnas, et SIM toetab seda eelnõu ning peab seda väga positiivseks algatuseks. Eelnõu esimese lugemise lõpetamise korral on võimalik juba suve jooksul Vabariigi Valitsuse (VV) ja partnerite poolt ette valmistada ning läbivalt teha vajalikke muudatusi ja täiendusi sellele eelnõule. Neid täiendusi on SIM, PPA, Justiits- ja Digiministeerium (JDM), Andmekaitse Inspeksioon (AKI) ja Õiguskantsleri Kantselei (ÕIK) juba eelnevatel nädalatel koostöös arutanud ning kokku leppinud kitsaskohtades, mis vajavad veel täpsustamist.

H. Timberg sõnas, et kui VV esitab eelnõule edasise menetluse käigus oma arvamuse, edastatakse sellega koos ka kõik muudatusettepanekud ja selgitused. Seega ei ole tal hetkel muus osas konkreetse eelnõu kohta rohkem öelda, kuna teemat arutati juba eelmisel nädalal põhjalikult.

Madis Timpson andis kommenteerimiseks sõna PPA esindajale.

Egert Belitšev sõnas, et nagu eelnevatel komisjoni istungitel on korduvalt öeldud, on see tööriist PPA jaoks väga oluline ning mida kiiremini see õiguslik lünk täidetakse, seda parem on see Eestis turvalisuse tagamisele. Eelmise nädala jooksul esitatud täpsustuste abil on loodud versioon regulatsioonist, millega on tegelikult kõikide osapoolte arvates enamus probleeme piisavalt lahendatud ning sellega saab praegu edasi minna.

E. Belitšev lisas, et selle kitsama regulatsiooniga lahendatakse see õiguslik lünk, mis on olemasoleva numbrituvastuskaamerate süsteemi kasutamise õigusliku aluse osas. Hiljem on veel plaanis teha täiendavaid ettepanekuid tervikuna kaamerate kasutamise osas ning seejuures POLIS (politsei andmekogu) põhimääruse ja korrakaitseaduse (KorS) regulatsiooni täiendamiseks, kuna kõikide nende teemade praegu ühes eelnõus lahendamine tähendaks tõenäoliselt väga pikka menetlust.

Madis Timpson andis kommenteerimiseks sõna ÕIK esindajale.

Marju Agarmaa rõhutas esmalt, et õiguskantsler peab põhjendatuks seda, et numbrituvastuskaameraid saaks kasutada kuritegude uurimisel ja nende inimeste leidmiseks, kelle elu või tervis võib olla ohus. Siiski on õiguskantsleri hinnangul andmete kasutamise osas oluline märkida, et nende inimeste fotosid, kes viibivad mootorsõidukis või selle vahetus läheduses, ei peaks kasutama. Selle välistuse võiks eelnõu sõnastuses edasise menetluse käigus teha.

Madis Timpson sõnas, et seda välistuse ettepanekut saab kaaluda ja arvestada hiljem eelnõu muudatusettepanekute menetlemisel.

Esimees andis kommenteerimiseks sõna JDM esindajale.

Illimar Pärnamägi sõnas, et SIM esindaja sõnavõtuga võib nõustuda. Käesoleva eelnõu osas peeti juba koos läbirääkimisi ning jõuti teatud muudatuste vajaduse osas konsensusele, mis võimaldaks ka JDM-il seda eelnõu toetada.

Madis Timpson andis kommenteerimiseks sõna AKI esindajale.

Irina Meldjuk sõnas, et AKI toetab seda ühiste ettepanekute toel muudetud eelnõu teksti, mis on nüüd kirjutatud piisavalt selgemaks. AKI hinnangul saab sellega edasi minna.

Heljo Pikhof kommenteeris, et kui eelnevalt arutati võimalust, et vastav eelnõu algatataks õiguskomisjoni poolt, siis nüüd on see esitatud hoopis nelja Riigikogu liikme poolt ning tema hinnangul oleks ausam, kui see oleks siiski esitatud komisjoni poolt.

Andre Hanimägi nõustus eelkõnelejaga. Ta märkis, et tal on hea meel, et käesolev eelnõu on menetluses, kuid ka eelmisel nädalal oli komisjonis arutlemisel sisuliselt samasugune eelnõu ja õiguskomisjon otsustas seda mitte algatada, kuigi käesolevas eelnõus on nüüd tehtud vaid väga väikesed muudatused. Seega on kummaline, et nüüd leiab see eelnõu toetust ning ka tema hinnangul oleks olnud korrektsem, kui komisjon oleks eelmisel nädalal tutvustatud eelnõu ise algatanud ja menetlusega juba edasi läinud.

A. Hanimägi küsis eelnõu algataja käest, kas käesolev eelnõu võiks tema hinnangul nüüd leida koalitsiooni saadikute toetuse, arvestades, et eelmisel nädalal tutvustatud sisuliselt samasugune eelnõu ei saanud õiguskomisjonis vajalikku toetust.

Anti Haugas vastas, et esimese lugemise võiks see eelnõu küll läbida. Nähtavasti on need väikesed muudatused teinud eelnõu juba paremaks ning võib-olla on seeläbi ka vähem muudatusettepanekuid vaja menetleda, kui esimene lugemine otsustatakse lõpetada.

Madis Timpson kommenteeris, et ka käesolevale eelnõule on osapoolte sõnul siiski vaja edasise menetluse käigus teha teatud täpsustusi ja muudatusi. Tuleb märkida, et kui komisjon oleks otsustanud eelmise eelnõu algatada ja saatnud selle esimesele lugemisele, ei oleks ka siis jõudnud see eelnõu kevadistungjärgul ehk enne suve läbida teist ja kolmandat lugemist.

Anastassia Kovalenko-Kõlvart kommenteeris, et eelnõu on tõesti sisult põhimõtteliselt sama, mis eelmine nädal, kuid siiski ei ole jätkuvalt tervikpaketti ning inimeste põhiõiguste kaitset puudutav osa ei ole veel piisav. On hea, et MTA ligipääsu osa on välja jäetud, kuid on jätkuvalt probleemne, et eelnõu alusel võib numbrituvastuskaamera salvestisena ehk pildina näha ka sõidukis või selle vahetus läheduses viibivaid inimesi. Arvestades, et kaameral ei ole võimekust nende inimeste nägusid ka kuidagi hägustada.

A. Kovalenko-Kõlvart tõi esile, et eelmises eelnõu versioonis oli §-i 13¹ lõikest 2 toodud alus, et PPA võib ohu ennetamiseks salvestada numbrituvastuskaameraga foto mootorsõidukist või haagisest ning selle registreerimismärgist. Käesolevast eelnõust on see „ohu ennetamiseks“ sõnastus nüüd lõikest 2 välja jäetud ning ta palus eelnõu algatajal kommenteerida, kuidas seda lõiget nüüd täpsemalt tõlgendada.

Lisaks uuris ministeeriumite esindajatelt, kas plaan on ka KorS §-i 34 tervikuna üle vaadata, mis sätestab just kaamerate paigaldamise alused. Täna on probleemkohaks see, et seda alust tõlgendatakse väga laialt ehk ohu väljaselgitamise ja tõrjumise aluse puhul on teatavasti väga lai kaalutlusruum. Samuti arvestades, et on teada, et seni esines kaameraid, mis olid paigaldatud ilma ohuhinnangut järgimata. Ta küsis, kas siinkohal võib tekkida olukord, kus selle eelnõuga ja nende sätetega legaliseeritakse justkui tagantjärele ka need kaamerad, mis eelnevalt paigaldati ilma ohuhinnanguta.

Anti Haugas kinnitas, et käesolevast eelnõust on „ohu ennetamiseks“ sõnastus välja jäetud. Lähemalt saavad selgitada ministeeriumite esindajad, kellega ka eelnõu algatajad konsulteerisid.

Illimar Pärnamägi vastas, et JDM seisukoht on olnud järjepidev ehk nagu eelmistel komisjoni istungitel rõhutatud, eeldab kehtiv KorS § 34 vähemalt ohukahtluse olemasolu. Kuigi käesolevast eelnõust on „ohu ennetamiseks“ nüüd välja jäetud, ei ole eelnõus ka ohu kahtlust sõnastuses kajastatud, mis tõstatab tõesti küsimusi selle tõlgendamise kohta. Selles osas toimunud arutelude tulemusel jõuti kokkuleppele, et lõike 2 juurde tehakse selge viide KorS §-is 34 sätestatud juhtumitele, et rõhutada minimaalselt ohukahtluse olemasolu vajadust.

I. Pärnamägi sõnas, et nende arutelude tulemusel on jõutud lähemale ühisele arusaamale, sh sellele, et seni paigaldatud kaamerad ei ole paigaldatud üksnes ohu ennetamise eesmärgil, vaid on alati püütud leida iga kaamera paigaldamise taga ka see ohukahtluse olukord. Kui varasemalt ei ole seda alati võib-olla veenvalt põhjendatud, siis edaspidi pööratakse sellele kindlasti rohkem tähelepanu. Arvestades, et „ohu ennetamise“ välja jätmisega on toimunud põhimõtteline muudatus ning kui tehakse ka see vajalik täpsustus minimaalselt ohukahtluse olemasolu osas, on võimalik JDM-il seda eelnõu toetada.

Henry Timberg vastas, et kui VV saadab eelnõule edasise menetluse käigus oma arvamuse, saab sealsete ettepanekutega ka lõige 2 sõnastust täpsustada ning tuua vajalikud viited KorS §-ile 34.

H. Timberg selgitas lisaks, et PPA teeb ka praegu iga kaamera paigaldamise kohta ohuhinnangu, mida mh vaadatakse üle järelevalve raames ning edaspidi neid ohuhinnanguid ka järjest parendatakse. Tulevikus jätkub see praktika seega samamoodi, kuid järelevalve muutub selles osas tõenäoliselt põhjalikumaks. Ta avaldas muuhulgas lootust, et KorS §-i 34 nn tervikpaketi revisjoni algatatakse JDM poolt võimalikult kiiresti, et sellega oleks võimalik juba sügisel tegeleda ja vaadata üle need kohad, mis vajavad tähelepanu.

Egert Belitšev selgitas selle viite osas, et seni oli kaameraid, mis olid paigaldatud ilma piisava ohuhinnanguta, et kui PPA sisekontroll tuvastas ohuhinnangute järgimise osas puudusi, tähendas see nt seda, et ohuhinnangud ei olnud piisavalt tihti uuendatud või vajas nende sisu täpsustamist. Nüüd on selles osas kehtestatud, kuidas täpsemalt ohuhinnanguid dokumenteeritakse, säilitatakse ja regulaarselt uuendatakse.

Liina Lust-Vedder kommenteeris, et see võib olla terminoloogia või mõistetest erinevalt arusaamise küsimus, kuid antud selgitused lõike 2 osas tekitasid täiendavaid küsimusi. Nimelt, kui rääkida KorS vaatest ohukahtluse olukorrast, siis tähendab see juba konkreetset olukorda, mitte tõenäoliselt võimalikke sündmusi tulevikus. Seni on numbrituvastuskaamerate kasutamisel toimitud aga üldise ohuhinnangu alusel ehk oletusel, et konkreetsetes kohas võib tõenäoliselt midagi juhtuda. Kuigi ÕIK ei ole selles osas kätt ette pannud, tuleb rõhutada, et seda ei saa näha KorS vaatest kui „ohukahtluse“ olemasolul toimimist.

L. Lust-Vedder märkis, et kui lõikes 2 teha otsene viide KorS §-ile 34, siis on jätkuvalt probleemiks sel viisil ennetavalt numbrituvastuskaameraga fotode salvestamine, kuna andmeid tohiks sellel alusel töödelda alles siis, kui on juba konkreetne ohukahtluse olukord. Ta rõhutas, et see sõnastus tuleks veel põhjalikumalt üle vaadata.

Valdo Randpere tõi esile, et eelmises ega ka käesolevas eelnõus ei ole märgitud, kuidas tuleks inimesi teavitada kaamerate olemasolust ja asukohtadest. Sama probleem esineb ka teiste kaamerate osas, sh mobiilsete kiiruskaamerate. Ta uuris, kas on plaan ka seda osa kuidagi sügiseks täiendada.

Henry Timberg selgitas, et avaliku ruumi kaamerate, sh numbrituvastuskaamerate, puhul on KorS-is vastav regulatsioon olemas, mis sätestab nõude panna välja vastavad sildid tähistamiseks kaamerate asukohta. Kiiruskaamerad ei ole avaliku ruumi kaamerad, mistõttu on õiguslik regulatsioon teine ja nende kaamerate osas seda kohustust otseselt ei ole.

Andre Hanimägi kommenteeris, et ka temal tekkis rohkem küsimus seoses ÕIK viidatud

lõike 2 sõnastusega. Ta uuris, mida see sõnastuse muudatus täpsemalt praktikas muudaks, kui välja jäetakse „ohu ennetamiseks“ ning lisatakse viide KorS „ohukahtluse“ alusele. Teatavasti toimiks edasi siiski sama numbrituvastuskaamerate süsteem, mis salvestab pilte kõikidest, kuigi neid andmeid töödeldakse ja võimalikult ka isikustatakse alles siis, kui on konkreetne kahtlus tekkinud. See uus sõnastus tekitab justkui pigem rohkem küsimusi.

Liina Lust-Vedder täpsustas, et kui seadus lubab ennetavalt tegutseda, siis võib salvestada kõiki, kes kaamera pilti jäävad. Kui seadus lubab tegutseda ainult ohukahtluse korral, siis võib alles sel hetkel, kui konkreetne ohu kahtlus on tekkinud, kaamera salvestada ja andmeid töödelda.

Illimar Pärnamägi vastas, et kuigi küsimus puudutab praktikat, on lähtekoht üsna teoreetiline. Teoreetiliselt paigaldatakse kaamera kindlalt määratletud kohta, kus tehakse ohuhinnang, et KorS ohukahtluse definitsiooni kohaselt ei saa selles kohas välistada korrarikkumisi ning nende väljaselgitamiseks tehakse sealsest olukorrast pilti. See on teoreetiliselt võimalik, kuid on eraldi küsimus, kuidas seda praktikas iga konkreetse juhtumi korral põhjendatakse.

Anastassia Kovalenko-Kõlvart uuris, et kui ohu ennetamise sõnastus on praegusest eelnõust välja jäetud ja edasi lähtutakse viitest KorS §-i 34 alustele, siis kas ideaalis ei võiks eelnõuga edasi minnes kaaluda juba samas eelnõus KorS §-i 34 täiendamist või selgemaks kirjutamist. Kehtiv KorS § 34 sõnastus võimaldab avalikus kohas kasutada jälgimisseadmestikku ohu väljaselgitamiseks ja tõrjumiseks või korrarikkumise kõrvaldamiseks ning selle täpsustamine võiks olla arutelu koht.

Henry Timberg vastas, et antud eelnõule KorS §-i 34 muutmise ja täiendamise lisamine ei ole tema hinnangul soovitatav. See KorS paragrahv vajab hoopis põhjalikumalt käsitlemist, kuna see hõlmab ka näiteks vormi-, kiivri- ja droonikaamerate ning teiste jälgimisseadmete kasutamist ja paigaldamist ning kogu selle teema käsitlemine läheks liiga mahukaks, et seda juba sügisel selle eelnõu raames menetleda jõuaks.

Egert Belitšev kommenteeris ohukahtluse ja ennetamise sõnastuse osas, et PPA on selles osas lähtunud JDM tõlgendusest, kuna KorS on nende vastutusallas. Lähtutud on sellest, et ka ohukahtluse korral on võimalik numbrituvastuskaameraga pildistada siiski kõiki kaamerast möödasõitvaid sõidukeid, kui selle kaamera sinna paigaldamiseks on eelnevalt tehtud ohuhinnang. Näiteks, kui ohuhinnanguga on analüüsitud, et seda konkreetset teekonda kasutavad kurjategijad sageli põgenemiseks. Hiljem kasutatakse neid andmeid kooskõlas kehtivate sätetega.

Liina Lust-Vedder selgitas, et KorS §-is 2 on loetletud need ohu olukorrad, millele korrakaitse keskendub ning luges need ette. Korrakaitse on esmalt avalikku korda ähvardava ohu ennetamine. Sellest järgmine aste on ohukahtluse korral ohu väljaselgitamine, mis loogiliselt hinnates on juba midagi enamat, kui vaid ohu ennetamine. Sellest järgmine aste on ohu tõrjumine, mil juhul on juba oht teada ning sellega tegeletakse. Viimane aste on avaliku korra rikkumise kõrvaldamine ehk kui oht on juba realiseerunud ja selle tõrjumine ei ole õnnestunud ning on vaja tegeleda sellest tuleneva rikkumise kõrvaldamisega.

Illimar Pärnamägi kommenteeris, et KorS § 5 lõige 6 sätestab ka ohukahtluse definitsiooni ehk ohukahtlus on olukord, kus ilmnenud asjaoludele antava objektiivse hinnangu põhjal ei saa tõenäosust, et korrarikkumine aset leiab, pidada piisavaks, kuid mille puhul on alust arvata, et korrarikkumine ei ole välistatud. Tuleb märkida, et see määratlus on üsna avar.

Liina Lust-Vedder kommenteeris, et sel juhul tekib siin küsimus, kuidas üldse sisustada ohu ennetamise mõistet.

Madis Timpson sõnas, et seda arutelu saab jätkata edasise menetluse raames. On näha, et käesolev eelnõu on juba parem kui eelmine, kuid täiuslikkuseni on veel pikk tee minna. Selleks, et seda protsessi käima lükata, on mõistlik praegu saata see eelnõu esimesele lugemisele. Sel juhul on esimese ja teise lugemise vahelisel ajal võimalik menetleda muudatusettepanekuid, mida SIM ja JDM koostöös teiste osapooltega komisjonile esitavad. M. Timpson lisas, et nagu ta on eelnevalt öelnud, ei ole tema kaamerate kasutamise vastu, kuid nende kasutamise aluseks olev regulatsioon peab olema piisavalt õigusselge ja leidnud osapoolte konsensus.

Egert Belitšev märkis, et tegelikkuses on osapoolte vahel see konsensus regulatsiooni mõtte osas leitud. ÕIK ja JDM esindajad arutasid omavahel praegu pigem seda, kas regulatsiooni sõnastus sedasama mõtet katab või mitte. Kuna kaamerate kasutamise mõtte osas on aga konsensus juba leitud, ei ole tema hinnangul sellest regulatsiooni versioonist enam pikk maa minna selleni, et kõik osapooled on leitud lahendusega rahul.

Madis Timpson täpsustas, et tema idee oli pigem selles, et isegi kui praegu oleks see regulatsiooni tekst juba täiuslik, ei oleks ajaliselt ikkagi võimalik saada see kevadistungjärgul menetletud.

Esimees tegi seejärel ettepanekud eelnõu menetluslike otsuste osas ning viis läbi hääletused. Komisjoni ettepanek on määrata pikem tähtaeg muudatusettepanekute esitamiseks ehk tavapärase tähtaja asemel 30 tööpäeva.

M. Timpson soovis veel lõpetuseks rõhutada, et on mõistetav PPA mure, et see teema ei jääks kuidagi unarusse. Seetõttu on plaan juba järgmisel nädalal panna komisjoni istungil paika esialgne eelnõu menetluse ajakava, sh võimaliku teise ja kolmanda lugemise osas, kuna soov on teemaga edasi tegeleda esimesel võimalusel.

Otsustati:

1.1. Teha ettepanek võtta eelnõu täiskogu päevakorda 18.06.2025 (konsensus: Andre Hanimägi, Anti Haugas, Jaanus Karilaid, Anastassia Kovalenko-Kõlvart, Heljo Pikhof, Valdo Randpere, Stig Rästa, Madis Timpson).

1.2. Teha ettepanek esimene lugemine lõpetada (poolt 7: Andre Hanimägi, Anti Haugas, Jaanus Karilaid, Heljo Pikhof, Valdo Randpere, Stig Rästa, Madis Timpson; vastu 1: Anastassia Kovalenko-Kõlvart; erapooletuid 0).

1.3. Teha ettepanek määrata muudatusettepanekute tähtajaks 30 tööpäeva (konsensus: Andre Hanimägi, Anti Haugas, Jaanus Karilaid, Anastassia Kovalenko-Kõlvart, Heljo Pikhof, Valdo Randpere, Stig Rästa, Madis Timpson).

1.4. Määrata juhtivkomisjoni esindajaks Madis Timpson (konsensus: Andre Hanimägi, Anti Haugas, Jaanus Karilaid, Anastassia Kovalenko-Kõlvart, Heljo Pikhof, Valdo Randpere, Stig Rästa, Madis Timpson).

2. Info ja muud küsimused

Muid küsimusi ei arutatud.

(allkirjastatud digitaalselt)
Madis Timpson
juhataja

(allkirjastatud digitaalselt)
Selena Eenmaa
protokollija